

Vijf jaar golf in Noord-Nederland

Zoals men in het januari-nummer van „Golf” heeft kunnen lezen, heeft de Noord-Nederlandse Golf- & Country Club in december jl. haar eerste lustrum gevierd. Bij deze gelegenheid is een lustrum-nummer van het clubblad „Pollklanken” verschenen, waarin o.a. uitvoerig de wordingsgeschiedenis van de club wordt beschreven, bevattende tal van belangwekkende bijzonderheden, welke waard zijn aan de vergetelheid onttrokken te worden.

Op zekere dag in het najaar van 1950 ontving notaris Nijhoff in Groningen bezoek van majoor (thans overste) K. J. H. Poll met het voorstel een golfclub op te richten. De heer Poll was in Indonesië besmet met de golfbacil en voor hem was er blijkbaar maar één uitweg: de besmetting over te brengen op de Groningers.

De sportieve notaris voelde veel voor het plan, maar meende er toch op te moeten wijzen, dat vroegere plannen in deze richting steeds waren gestrand op de hoge kosten.

De heer Poll wist echter een oplossing. „Laten we het eens op Eelde proberen. Daar ligt ongebruikt een groot stuk terrein bestemd voor uitbreiding van het vliegveld. Het is echter door Waterstaat nog niet vrij gegeven en bovendien moeten er dan eerst nog startbanen worden aangelegd.”

Diverse instanties werden bewerkt. De voorzitter van de n.v. Luchtvaartterrein, burgemeester Cort van der Linden, werd enthousiast gemaakt en ook de toenmalige Commissaris der Koningin in Groningen, dr. Ebels, zei zijn medewerking toe.

Het gelukte. Er werd een voorlopig bestuur gevormd en op 11 december 1950 werd de Noord-Nederlandse Golf & Country Club in het leven geroepen door voorzitter Nijhoff; al spoedig telde de jonge vereniging meer dan honderd leden.

Op Hemelvaartsdag, 3 mei 1951, werd in tegenwoordigheid van vele autoriteiten de baan officieel geopend.

Gezellige tijd

Wat was die eerste golfbaan interessant. De zesde hole bijvoorbeeld, een par 5, had een afslag op een hoge zandberg over een als „vreselijk” gekarakteriseerd stuk rough, een akkertje, een zandweg en dan kwam onder een hoek van 90 graden de fairway. Prachtig was de zevende afslag tussen de bloeiende brem; daar heerste

Sir Guy Campbell (rechts) en de heer K. J. H. Poll bij de maquette van „de Poll”

oneindige rust en stilte en men kon er genieten van prachtige wolkengezichten; een boomloze baan kan heus ook mooi zijn.

Het enthousiasme was groot. De eerste professional van de club, Visser, kon het werk niet aan en er moesten nog twee professionals bijkomen. Ook het clubhuis, bestaande uit oude Duitse autoboxen, welke tot clublokaal, kleedkamers en keukentje waren getransformeerd, voldeed uitstekend. Velen bewaren prettige herinneringen aan de gezellige tijd (rondom de potkachel), die men daar dank zij de goede zorgen van enkele dames heeft doorgebracht.

Einde nabij

Maar in het voorjaar van 1952 kwamen er bulldozers en tractoren en een groot deel van het vliegveld werd doorploegd; de golfers werden op een veel kleiner stuk teruggedrongen. De volijverige toenmalige secretaris wist echter raad: er werden nieuwe fairways gemaaid en greens aangelegd en het spelen werd er aanmerkelijk gemakkelijker op, omdat men nu via diverse fairways de greens kon bereiken.

Men realiseerde zich evenwel, dat het einde van golf op Eelde, zoal niet nabij, dan toch in zicht was en dat men, wilde de jonge club geen ontijdige dood sterven, diende te zorgen voor een nieuw terrein. Er waren enige mogelijkheden: het Glimmer Bos, de Vosbergen, de vijf-

tig bunder achter het Noordlaarder Bos en... op het landgoed „De Poll” bij Haren.

Het actieve bestuur voerde heel wat onderhandelingen met diverse eigenaren, die allen meenden wel iets aan die golfclub te kunnen verdienen. Tot de knoop werd doorgesneden en men dank zij vele enthousiaste intekeningen op de obligatielening en een royale hypotheekverlening in mei 1952 het duurste maar ook het meest toekomstbiedende project „De Poll” kon aankopen.

Terwijl er nog op Eelde mocht worden doorgespeeld, was secretaris Poll bezig de slapende buitenplaats „De Poll” tot nieuw leven te wekken en om te toveren in een golfbaan, daarin bijgestaan door Sir Guy Campbell, de prominente Engelse golfarchitect en vele DUW-arbeiders.

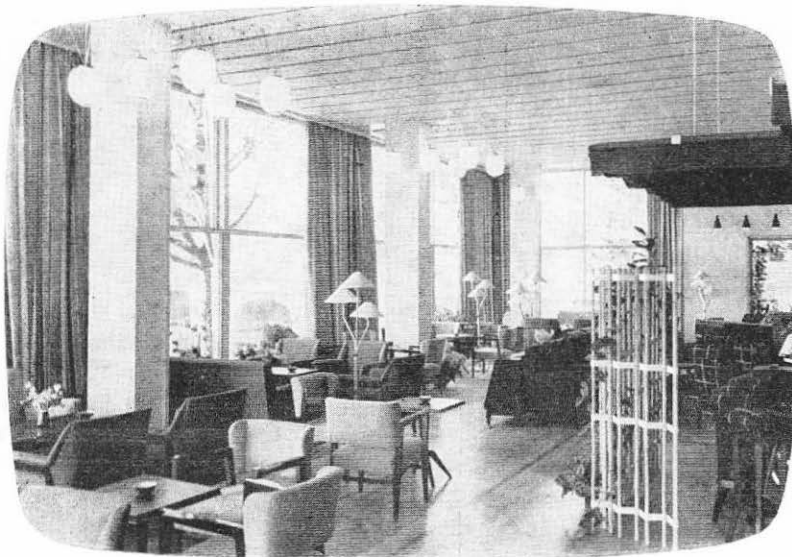
Langzamerhand begon „De Poll”, ondanks de tegenwerking van een lange winter op een golfbaan te gelijken en alweer op Hemelvaartsdag, 14 mei 1953, brak de dag aan, waarop de Noord-Nederlandse Golf & Country Club haar eigen baan, die een sprookje gelijk werd genoemd, kon openen; sindsdien heeft de baancommissie nog heel wat verbeteringen aangebracht, omdat de baan na het „ruimtespel” op Eelde toch wel wat moeilijk werd bevonden.

Historische wedstrijd

Toch is men — als wij de redactie van het lustrumnummer van „Poll-klanken” mogen geloven — nog eenmaal op Eelde teruggekeerd...

Ter gelegenheid van het feit, dat 5 jaar geleden de vereniging werd opgericht, is door de leden een wedstrijd geënceneerd geheel op de wijze, zoals dit in het eerste jaar van het bestaan placht plaats te vinden. Het gedeelte van het vliegveld te Eelde, waar de vereniging oorspronkelijk speelde, was met welwillende medewerking van de leiding van het vliegveld weer geheel gebracht in de toestand van weleer. Men had kosten noch moeite gespaard om het zover te brengen.

Met een aantal vrachtauto's waren tientallen betonnen buizen aangevoerd, die op nonchalante wijze op de derde en zesde hole's werden geplaatst. Daarnaast was dwars over de fairway van deze hole's een diepe geul gegraven en het zand aan weerszijden daarvan tot grote hoogte op geworpen. Op de negende hole bevonden zich weer het grote en kleine houten huisje, die daar ook vroeger stonden. Met behulp van een welwillend ter beschikking gestelde kunstmeststof had men de „rough” tot een hoogte van een halve meter doen opgroeien. De heer Vogel-

Alleen de
AMSTEL LOUNGE
biedt U dat unieke
en steeds wisselende
uitzicht op de Amstel.

Muziek
gedurende
apéritief.

amsterdam

AMSTEL HOTEL

zang was bereid gevonden tijdens de wedstrijden weer enige van zijn vliegstunts uit te voeren, op vijf meter hoogte boven de fairways.

Vermakelijk was een vóórwedstrijd, waarbij de leden trachtten te spelen op de wijze waarop zij dit vijf jaar geleden deden. Het was opvallend, dat dit aan sommige leden slechts weinig moeite bleek te kosten.

Het hoogtepunt van de dag werd een afslag op de eerste hole van de voorzitter, de heer Nijhoff. De bal vloog bij deze gelegenheid in de richting van de fairway van de negende hole en verdween tenslotte in de kleine ruitvormige opening in de deur van het reeds genoemde, aldaar aanwezige kleinste huisje.

Even verbleekte men, omdat juist één van de andere leden zich aldaar uit andere hoofde bevond, doch toen deze spoedig te voorschijn kwam, zwaaiende met de bal van de heer Nijhoff, ging er een donderend gejuich op. De overige aanwezige bestuursleden verklaarden onmiddellijk dit meesterlijke schot tot de tweede „HOLE IN ONE” in de analen van de N.N.G.C.C.

De heer Nijhoff werd op de schouders van de enthousiaste leden het clubhuis binnen gedragen, waarbij hij een tweerijige haag van daar opgestelde ballenjongens onder leiding van Jaap Mooibroek passeerde. Verschillende der aanwe

zigen spraken hem daarna in allerlei kwaliteiten toe.

Aardig was een geste van een Verzekeringmaatschappij, die onbekend wenst te blijven en welke een aantal tee's aanbood, naar het opschrift te oordelen afkomstig uit het jaar 1845.

Het nieuws van de bijzondere prestatie ging als een lopend vuurtje door de omgeving. Na enige tijd waren vrijwel alle leden van de club, ook de niet-spelenden, aanwezig. Daarbij voegden zich vele anderen die kwamen gelukwensen, onder wie wij de Commissaris der Koningin, de burgemeesters van de omliggende plaatsen, de senaat van Vindicat, het bestuur van de Vereniging Stad en Lande en nog vele anderen opmerkten. Iedereen wilde een handtekening van de zo succesvolle golfer hebben.

Voor dit doel kon men papiertjes van kleine blocnootjes scheuren met de letters N.N.G.C.C. erop en deze ter tekening aan de in dit opzicht uiterst welwillende heer Nijhoff aanbieden. Tevens kon men op deze epistels dan zijn consumptie noteren. De Huiscommissie zag op dit alles met de grootste oplettendheid toe. Onder deze omstandigheden steeg de feestvreugde tot grote hoogte. Tot diep in de nacht bleef men bijeen. Het was een grote dag voor de overal zo populaire vereniging.

